

Мороз, Солнце и Ветер

Йшоў раз сабе адзін чалавек, судосіў¹ на дарозі Соўнычко, Мароз і Вецер. Ото-ж-то спаткаўшисе² з імі, сказаў вуон ім "пахвалёны"³. - "Каму вўон аддаў пахвалёны?" Сбўнычко сабе кажа - што мне, коб я не пякло; а Мароз сабе кажэ, што мне, а не табе, бо вуон цябё не так боіце, як мяне. "Отож-бо лжэце! Непраўда! - кажэ нарэсці⁴ Вецер: - Той чалавек аддаў похвалёны не вам, а мне".

1 (Повстречался, встретил.)

2 (То же.)

3 (При встречах и при входе в чужой дом крестьяне в виде приветствия говорят: "Нех бендзе похвалёны Незус Христус!" Другой должен ответить: "На веки веков, амэн" (польск.).)

4 (Наконец.)

Пачали між сабою аж спераціся¹, сварыціся² й оношто³ за чубы не пабраліся...

1 (От слов: спор, прение.)

2 (Браниться.)

3 (Чуть-чуть, чуть не.)

"Ну, калі ж так, то спытаймося¹ яго, камў вуон аддаў пахвалёны - мне чі вам?" Даганілі таго чалавека, спыталі; аж вуон сказаў: "Ветрэві". - "А што, бач², не казаў³ я - што мне!" - "Пастуой же ты! Я цябе ракару спяку⁴! - кажа Слонцэ. - Покеміш ты мяне"⁵. Ажно Вецер кажа: "Не буось, не спячэ; я буду веяці і охаладжаць яго". - "Так я ж цябе, гіцлюб⁶, заморожу!" - кажа Мароз. "Не лякайсе⁷, небоже⁸, тогды я не буду веяці, і вуон табе нічога не зробіт, без ветру не замарозіт".

1 (Спросим.)

2 (Видишь.)

3 (Говорил.)

4 (Сделаю красным, как рак.)

5 (Помянешь ты меня.)

6 (Прислужник палача, жнводер (Польск. словарь Мюллера, 1, 218);. См, Малоросс. словарь Афанасьева-Чужбннского, стр. 71.)

7 (Не бойся.)

8 (Бедняжка приятель.)